

KRZYSZTOF ŚWIDERSKI

Konstytucyjny model pieczy nad zawodami zaufania publicznego

Abstrakt

W artykule przedstawione zostały wybrane problemy dotyczące pieczy nad osobami wykonującymi zawody zaufania publicznego. W pierwszej kolejności zwrócono uwagę na historyczne rozumienie pieczy. Dawniej piecza była ujmowana jako przejaw administracji zawiadowczej. Obecny sposób myślenia o pieczy wynika z modelu pieczy zawartego w art. 17 ust. 1 Konstytucji RP. Sprawowanie pieczy to jedna z form działania przymusowego samorządu zawodowego. Pieczę sprawuje podmiot wyposażony we władztwo administracyjne, stanowiące komponent władztwa publicznego. Celem sprawowania pieczy jest ochrona interesu publicznego rozumianego przede wszystkim jako budowanie zaufania publicznego. Podstawowe czynniki budujące zaufanie publiczne to wysoki profesjonalizm usług, obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej, a także dostarczanie obywatelowi pełnych informacji o świadczonej usłudze. Działania podejmowane w ramach sprawowania pieczy są służebne wobec celu, którym jest pogłębianie i ochrona zaufania publicznego.

Pieczą sprawowaną jest wobec osób wykonujących zawody zaufania publicznego. Osoby takie pozostają na zewnątrz administracji publicznej i wykonują działalność zawodową na własny rachunek i we własnym imieniu. Są to podmioty prywatne, które dostarczają wyspecjalizowane usługi istotne z punktu widzenia podstawowych dóbr jednostki, takich jak zdrowie, interesy majątkowe lub dobra osobiste. Piecza sprawowana jest w celu zagwarantowania prawidłowego zaspokajania potrzeb obywateli.

Właściwe organy samorządów zawodowych powinny sprawować pieczę nad warunkami dostarczania obywatelom najlepszej jakości usług w dziedzinie ochrony zdrowia, ochrony prawnej, ochrony mienia i wszędzie tam, gdzie chodzi o bezpieczeństwo publiczne. Sprawowanie pieczy przez samorząd zawodowy pozwala na władcze ingerowanie w działalność ważną społecznie, podejmowaną przez osoby pozostające poza strukturami administracji publicznej.

Słowa kluczowe: piecza – zawód zaufania publicznego – interes publiczny